

Liber Primus

Si vir alteri⁹ vbum loq̄ debet: ad qđ sentētijs Scabinoz
vel iurepellitur in facto manifesto: dicat sic **Dñe** iudex me
dedistis illi hoī plocutorem. Extunc req̄ro ī sentētia. Si ab
aliquo inimicicias: aut timorē habere debeā: qđ verbum suum pro
iuris loquar exigētia: quātum meli⁹ possum: aut valeo. Quando
sibi hoc diffinitum fuerit: tunc sibi diffiniat correctionē: qđ si ipsum
in aliquo neglexerit: qđ se corrigere poterit mecum: aut p me: aut p
alterz aduocatum. Cum sibi h̄ diffinitum fuerit. petat colloquium
si vult: et req̄rat ī sentētia: qñ q̄rela inchoari debeat: vt sibi pficiat
in suo iure. Cum hoc sibi diffinitum fuerit: tē in sentētia interroget
sil sus interrogari debeat: qđ in eo pacē infregit. Et si ita fuerit de
bil s: qđ suum malefactorē nominare nō possit. Cum igitur h̄ diffi
nitum fuerit: et ipm iudex: aut duo scabini: aut duo viri. q̄ iudicio
astate solēt viderunt. req̄rat in sentētia: si ipsi causa iustitie dicē de
beant circa iuramētum ipoz: et ius Ciuitatis: qđ notorium ipis de
h̄ facto sit. Cum hoc sibi diffinitur ab vno: ad scdm: et tertium. Ex
tunc req̄rat ī sentētia: si iā pfecerit: cum sibi h̄ diffinitum fuerit: et
paci violator p clamorē cittatus fuerit: vt iuris ē. tē dicat sic **Dñe**
iudex. placeat audire verbum suum. Tunc cōq̄ritur vob sup hunc
M. qđ ipm in strata liba infestauit: ac intra municipalia in eo pacem
infregit: ac ipm vulnerauit et violētiā in eo pegit: quā pbādo ostē
dere p̄t: qđ ipm depredat⁹ ē corpore et reb⁹: et tm̄ recepit sibi: qđ nō
minus valeat: nisi bñ duelluz mereatur. et sup eo a vob iustū petit
iudicium. Extunc paci violator pclamatur pmo: et scdo: et tertio p
nomē suum. **M.** et itez suā q̄rimoniā renouet in hunc moduz. **Dñe**
iudex vob cōq̄ritur sup vnum. **M.** qđ ipē venit intra municipale in
strata Regia ī eo de i pacē infringēdo: et ipm reb⁹: et corpe sanitatū
dep̄datus est ac ipm vulnerauit: et in eo strepitum fecit: quē appa
renter p̄t de monstrare: et p eo petit iudicium et sic tertia vice faciat
Tunc oñdet vuln⁹: et interroget in sentētia diffinitiuā: si suuz paci
violatorē in aliquo loco inuenerit: si ipsum licite arrestare possit ex
parte iudicij. Cum igitur hoc diffinitum fuerit. tē petat pacem que
sibi indici debet

De salutatione seu concittatione ad duellum.

Si monomachali suū equalē salutare: seu alloq̄ voluerit:
q̄ hunc iudicem petere oportebit: vt se intromittere possit de
vno paci sue violatore: quē videat in pñti. Cum hoc sibi per
sentētiā diffinitum fuerit. tunc etiā ī sentētia req̄rat: p quē modum
se de ipso intromittere debeat: vt sibi in suo iure proficere possit.

Iuris Magdemburgensis

tunc sibi de iure diffinitur curialiter. p. ora vestimētū: et cū se de ipso
 intromittet. p. nunciet sibi cāz. p. q. se de ipso intromisit. qd. statim p. t.
 facere si vult: aut p. eo h. r. colloquium. t. c. ipm inculpāre oportebit
 q. pacem in eo infregit aut in strata Regia. q. litercunq. infregerit.
 eodē mō q. r. letur sup. eum. Tunc ipm itez inculpet. q. ipm depre-
 datus ē: et eā vim in ipso fecerit. qd. bñ. pbare poterit ibidē: vuln⁹
 aut vulnē cicatricē demōstret: si vuln⁹ sanatum fuerit. Tunc vl-
 timus p. q. ratur: q. ipm spoliavit bonis: et de ipis sibi tāta recepit:
 q. bñ. duellum meretur. hec tria criminalia facta omnia sil. p. q. ratur
 De q. cunq. boz trium: si de vno obliuiscatur aut tacuerit: extunc
 suum duellum āmisit. Et loq. tur vltē⁹. tunc ipm vidi solum: hoc
 ē i. psona p. pria: et ipm clamore proclamavi. Si fateri voluerit ego
 sum p. tētus: et si nō fatebitur: ipm omni iure vincere volo. vt mibi
 vulgus iudicauerit: aut Scabini: si sub banno Regio fuerit: extē
 ille petat satisfactionē: quā sibi facere debet. ¶ Tamē vir p. t. suam
 querimoniam meliorare añ satisfactionē si voluerit: facta satisfatiōe
 ille suā exhibeat innocentiam. hoc est iuramentum: quod ipm iurare
 oportet: et iuramētum monomachale si ipm iurare incitauerit si ibi
 fuerit. hoc est. si ille iuramentum perficere poterit. p. r. imbecillitate
 sui corporis. Quis vir potest se a duello excusare. illi viro: q. sibi
 paris p. ditionis nō fuerit. Illi etiam: q. nobiliori nature fuerit. Ille
 p. esse nō potest: q. deteriori nature fuerit: si ipm alloq. tur. A duello
 et cedere potest: q. post meridiem allocutus fuerit: nisi añ meridiē
 fuisset inchoatum. Iudex etiam debet habere clipeum et gladium
 illi: super quē allocutus fuerit. A duello et homo potest excipere
 suos affines: si vterq. suus affinis et i. consanguinitatis linea con-
 iuncti fuerint: q. simul pugnare non poterint. Iudex etiam. duos
 nuncios dare debet: cuilibet horum: qui pugnare debent. Qui vi-
 deant: vt habeant attinentiam. s. m. verā consuetudinem. Coriū: et
 linea indumenta induere possunt et debent in q. tum placet. Capite
 et pedibus: in anteriori parte denudati: et in manibus cirotecas ha-
 beant. vnum gladium nudum in manu: et alio actinē: aut duob⁹
 hoc arbitrio eorum admittitur. et vnum clipeum rotundum i. sin-
 istra manu. quod nō aliud: q. lignēum: et corio super ductus. p. r. ter
 vmbonem: seu manuum tectorium: quod pōt esse ferreum vñā tu-
 nicam absq. manicis super preparamenta. Etia iudex: vel p. r. co-
 munis: d. indicere s. b. pena colli: q. nemo eos ipediat circa duellū
 Cuilibet ipsorum iudex vnum virum dare debet: q. phalangā ferat
 Qui ipsos in nibilo impedire debent: nisi vnus ceciderit q. phalangā
 B iij

Liber Primus

interponat: aut si vulnerat⁹ fuerit: aut si phalangā desiderat. hoc idem facere nisi voluntas iudicis fuerit non potest. Post q̄ circulo pax indicta fuerit: ambo debent circulum affectare: quē ip̄is Iudex licentiare debet de iure, finalia fermenta de vaginis gladioꝝ deponere debent: nisi a iudice licentiā habuerint: ambo ornati debent ire ante iudicem: et ambo iurare debēt. vnus scilicet actor: q̄ causa sit vera pro qua super ipsum querelam fecit: et respondēs: q̄ sit innocens: sic ip̄os deus adiunet et suum duellum. Sol etiam ip̄is iudi debet per medium quādo p̄mo cōueniunt. Si vincetur ille super quem cōqueritur: tunc iudicetur sentētia capitali. Si autē vicerit. dimittetur cum pena et emenda. Actor primo circulum intrabit: alter si diu tardauerit Iudex debet ipsum per preconem vocare. in illa domo vbi se preparauerit: et duos Scabinos seu Juratos cum ip̄o mittere debet: sic citari debet: primo sc̄do et tertio: et si ad tertiam citationem non venerit: tunc querulator surgat: et se ad duellum exhibeat. et statim percutiet duos ictus: et tertium figat cōtra ventum: cum eo ip̄se suum aduersarium deuicit tali causa: siue querela: pro qua ipsum fuerat allocutus. Et iudex sibi iudicare debz. sic per duellum aduersarius suus fuisset p̄uictus. ¶ Sic mortuus d̄s cōuincit: si in furto: aut in rapina: aut in simili crimine occisus fuerit. Si autem mortuus cum septem testibus prestari poterit. Extunc ad duellum se non potest exhibere cōtra ipsum. Si autem ip̄m alter agnat⁹ mortui: q̄scunq; fuerit loco ipsius: ad duellū se exhibuerit. hic extinguet omne testimonium: q̄a tunc ipsum absq; duello vincere non potest vt superius est expressum. Sic vincitur etiā et ille: q̄ ad duellum captiuatus: aut saluatus fuerit aut promittit: aut si de iussorie cautionem fecit: q̄ debuit comparere: et non comparuit ad iustitiam responsuam.

De accusatione violatoris pacis cū duello

¶ Quicumq; occisum: seu vulneratum virum captiuum ad iudicium deduxerit: et ipsum paci violatorē accusauerit. per duellum: vel absq; duello: si nō pbauerit s̄m iuri exigētiā ip̄se desuper ipsum idem iudicium iudicari debeat. q̄ super illum p̄cedere debuerat ac si iudicio conuictus fuerit: et s̄ p̄ iustitiā pacis. ¶ Si vulneratus hunc alloquitur: q̄ ipsum vulnerauit per duellum: et si pre debilitate corporis duellum perficere non possit: et si tutorem non habuerit: qui pro eo pugnare velit: inducie sibi iudicari et ordinari debent: quousq; suum duellum perficere possit.

Articulus con-
demnatus. De
q̄ s̄ fo. clxxij.
art. vj.